

ἡγοίης seu redemptoria acquisitio Ecclesiae nec DEO soli, nec sanguini (& consequenter assumptæ humanæ naturæ) soli attribuitur, sed DEO per sanguinem operanti & sanguini ex DEO fluenti. Qui DEI sanguis, utpote infinitæ virtutis, *causa meritoria* est nostræ Redemptionis, non *instrumentalis*, ut minus orthodoxè loquitur D. Hornejus in Literis ad B. D. Wilh. Lyserum, anno 1640. d. 21. Decembr. datis.

§. 2. Uti verò in omni vero Redemptore inter alia tria requirantur, ut scil. habeat I. *Jus & potestatem*, res divenditas vel etiam persona venditas aut captivas soluto pretio aliorum jurisdictioni eximendi & vel sibi vel proximo asserendi. Quod jus redempturæ duplex est, *proprietatis & propinquitatis*. Jure proprietatis potest licitè Dominus redimere servum, Rex & Princeps Ministros vel Populum suum: Jure propinquitatis rectè redimit Pater filium, frater fratrem, cognatus cognatum, &c. Propinquitatis iterum gemina est, *sanguinis* una, de quâ jam dictum, *religionis* altera. Hinc in Canonibus habetur; ad Ecclesiam fidelium pertinere, ut fideles captivos etiam divenditis vasis sacris, argenteis vel aureis, de manu hostium redimat. II. ut habeat *vires & facultatem*, & III. *voluntatem* venditum aut captum vel suæ potestati vindicare, vel in libertatem asserere. Ita eadem in nostro Redemptore, Christo Jesu occurrunt; Et quidem I. *jus & potestas*. Habet in nos *jus proprietatis*, ut verus Deus & omnium Dominus; *jus propinquitatis*, ut verus homo, ἡμῶν noster & consanguineus Job. XIX. 25. os de ossibus nostris, caro de carne nostrâ, adeoque non solum jure proprietatis sed & consanguinitatis & propinquitatis nos redemit. II. *vires & facultas*, quia Immanuel est, Θεάνθρωπος, DEus & homo, per utramque naturam opus redemptionis perficiens. Manet enim quod cecinit Hieropsaltes, à fratre, qui ψιλὸς ἄνθρωπος fratrem non redimi Psalm. XLIX. 8. 9. III. *voluntas*; Eò enim adigebant Salutis humanæ cupidissimum Salvatorem ἀλάγχνος ἐλέος, *viscera miserationis* Luc. I. 78. πολλὴ ἀγάπη Eph. II. 4. ut fratrem, cui impossibile erat non compati vincis in lacu fratribus, Zach. IX. 11. ut DEum, qui ipsa bonitas, charitas & misericordia.

§. 3.